

Agnete Laustsen (KF):

Allerede ved den førstebehandling, som disse lovforslag var genstand for i foråret, blev det klart, at alle var positivt indstillet over for hensigten bag lovforslagene, nemlig en øget retsbeskyttelse for borgerne, større ensartethed i sagsbehandlingen, sikring af tillid mellem borger og myndigheder og, for så vidt angår offentlighedsloven, udvidelse og justering af den allerede gældende ret til aktindsigt.

Fra alle sider – og det vedrører også justitsministeren – blev der imidlertid udtrykt tvivl om, hvorvidt forslagene i deres helhed kunne siges at opfylde disse vel nok i sig selv ideelle formål, og det er da også med god grund, at forslagene fik lov til at oversomme, ligesom jeg mener, at vi i retsudvalget bør tænke os længe og godt om, inden vi går til anden behandling.

Vi nåede i foråret at stille en række spørgsmål og fik også svar på nogle af dem, ligesom Kommunernes Landsforening rettede henvendelse til udvalget.

Det var nok ikke uventet, at tvivl og kritik i første række kom til at gå på den udstrakte offentliggørelse af navne på ansøgere til offentlige stillinger, et forhold, jeg også selv stillede mig skeptisk over for under den tidligere førstebehandling, samt på forslaget om partshøring, begrundelser og, specielt hvad angår den kommunalpolitiske forvaltning, reglerne om speciel inhabilitet.

Det er også fremgået af den oversigt over høringssvar, som vi har modtaget, at en række ministerier og specialorganisationer, som fra deres daglige arbejde og erfaring kan vurdere forslagenes betydning, f.eks. i relation til øgede udgifter og bureaukrati, eventuelt også krænkelse af berettigede interesser, har advaret imod en række af de foreslåede bestemmelser, mens på den anden side f.eks. Forbrugerrådet generelt set har ønsket nærmest total åbenhed om alt og for alle.

Justitsministeren har i sin fremsættelse nævnt debatten om adgang til f.eks. sygejournaler. Man synes fra lægeside at være blevet mere åben, hvilket utvivlsomt vil lette vores overvejelser.

Også spørgsmålet om koncessionerede selskabers stilling må vurderes på ny i lyset af den høring, ministeren har ladet foretage, ligesom vi stadig mangler svar fra tavsheds-

pligtsudvalget på den betænkning, som er blevet sendt til høring.

Vi kan fortsat fra konservativ side være enige med ministeren i, at der er behov for denne lov, men at der også er brug for åbenhed og muligvis også for helt andre løsninger end dem, der er foreslået. Vi er positivt indstillet, og jeg kan erklære mig enig med hr. Erik B. Smith, når han siger, at vi gerne i et så bredt samarbejde som muligt skulle finde en løsning på disse ganske komplicerede ting.

Bjørn Elmquist (V):

Det er jo en uændret genfremsættelse, som justitsministeren anfører det i sin fremsættelsestale, af de lovforslag, vi havde til førstebehandling i foråret i den sidste folketingssamling, og jeg kan derfor så at sige henholde mig til de bemærkninger, jeg fremsatte som mit partis ordfører i foråret. Jeg skal alene gentage, at for os er det i meget vidt omfang en nedskrivning, en kodificering, af regler, som har været gældende hidtil. På de områder ser vi ingen større problemer.

I det omfang det gælder den kommunale administration, var vi jo også i foråret inde på – og det skal jeg så gentage her – at der er et hensyn at tage til de kommunale administrationer, hvor man ikke fra den ene dag til den anden kan få stampet et apparat på benene, der kan opfylde de krav, som indeholdes i lovforslaget. Det er der imidlertid heller ikke stillet krav om i lovforslaget, så det ser meget fornuftigt ud i den sammenhæng også.

Det ligger os på sinde at få fastslået, at dette er en lov, som skal hjælpe borgerne i deres forhold til administrationen, som jeg sagde i foråret. Administrationen er jo til for borgernes skyld og ikke omvendt.

I fremsættelsestalen dengang henledte justitsministeren, sådan som de forrige ordførere har været inde på det, opmærksomheden specielt på sygejournalerne, og da jeg var blandt de ordførere, der i foråret deltog i diskussionen derom, skal jeg ikke lade det passere helt upåagtet.

Også vi har – som justitsministeren – lagt mærke til, at der hos mange læger i dag er en anden indstilling til disse ting, end der var i foråret. Jeg synes, vi skal dreje spørgsmålet meget. Jeg ved ikke, hvad der har